TOHTORI MOOSES,

(Doctor Moses)
55-0114 · Chicago Illinois, USA, 14.1.1955

1 Kiitos. Hyvää iltaa, ystävät! Painaisimmeko päämme hetkeksi seisoessamme?

Taivaallinen Isämme, me olemme kiitollisia Herralle Jeesukselle Kristukselle meidän pelastamisestamme syntisestä elämästä, ja sallimisesta nimittää meitä lapsikseen. Minä olen niin kiitollinen näistä ystävien kiitoksista, joita minä olen juuri saanut veljiltäni ja tältä yleisöltä. Minä olen arvoton saamaan tällaisia siunauksia; vaan näin: kaikki kunnia Herralle Jeesukselle Kristukselle, joka poimi minut syntisestä elämästä ja pelasti minut, sillä hänen armonsa kautta… ja antanut minulle nämä ystävät. Sinä sen teit, Herra, ja minä olen siitä kiitollinen; ja pyydän, että saisin aina vaeltaa aina näiden, sinun lastesi arvoisesti, sinun Henkesi avulla.

Toivon, että voisin jossain määrin auttaa heitä, Isä, osoittaakseni, arvostukseni heidän rakkaudestaan minua kohtaan, ja minun rakkauteni heitä kohtaan. Suotakoon se tänä iltana, Herra, Sanan saarnaamisen kautta, tai minkä tahansa kautta, mitä sinä haluat meidän tekevän.

Suo, että sinun Pyhä Henkesi ottaisi huolehtiakseen jokaisesta sydämestä täällä ja auttaisi meitä, Herra, vastaanottamaan sinun sanasi, ja voikoon Henki ottaa sanan ja antaa sitä jokaiselle sen mukaan, kuin on tarve sillä, me pyydämme tätä Jeesuksen nimessä, aamen.

Voitte istuutua.

1b Hyvää iltaa rakkaat ystäväni. Minä en ansaitse näitä kohteliaisuuksia, joita veli Joseph juuri antoi minulle, enkä teidän rakkauttanne, ihmiset, ja uskollisuudenosoituksianne ja niin edelleen, mutta minä todellakin arvostan niitä. ”Olkoon Jumala teidän kanssanne”, on minun rukoukseni. Minä toivon, etten ikinä petä tuota tunnetta, joka meidän välillämme on. Minä… niin kauan kuin te tunnette sillä tavalla minua kohtaan, ja minä elän oikein Jumalan edessä, me tulemme olemaan avuksi toinen toisillemme.

Miten paljon ihmeitä meidän Herramme Jeesus tekisi, miten suuresti hän todistaisi tämän olevan totta, jos te ette usko siihen, ettekä te ra-

kasta minua, minä en voi tehdä mitään auttaakseni teitä. Vain, jos te uskotte minua, minä voin auttaa teitä.

[1c] Chicago on suunnattoman rakastettava paikka olla. Minä keskustelin joidenkin ystävien kanssa tänään, ja sanoin heille, että minä uskon, että jos Yhdysvalloissa mikään kaupunki, on valmis todelliseen, kaupungin kattavaan herätykseen, niin uskoakseni, se on Chicago. Näin asia on; niin minä uskon.

Kuulin, että mahtava saarnaaja, Billy Graham tulee, vuonna 56, luulisin. Minä rukoilen, että herätys olisi tulossa, kun hän saapuu tänne. Ainoastaan… voikoon hän vain pitää vauhtia ja jatkaa sitä voitosta voittoon siihen asti, kunnes Jeesus tulee.

Te tarvitsette suurta, kaupunginlaajuista herätystä; näyttää siltä, että kaupungin ympärillä lepää nykyään kauhea tuomio, eritoten ihmisten, jotka rakastavat Herraa Jeesusta, ja minä olen niin iloinen ollessani teidän keskuudessanne tänä iltana nauttimassa tästä ihanasta yhteenkuuluvuudesta.

[1d] Tänään minun piti tehdä radio-ohjelma, tai, luulisin, että siitä tulee aivan pian radio-ohjelma, jonkinlainen äänite ja niin edelleen – sunnuntainako, veli Joseph? – minun hyvän ystäväni, veli Josephin kanssa ja veli Ekbergin.

Oi, minä kutsun häntä Josephiksi; se on… se on yksi hänen nimistään ja minä pidän tuosta nimestä Joseph, se löytyy… minä pidän siitä. Minä rakastan veli Josephia koko sydämestäni. Minä tapasin hyvän ystäväni, veli Rasmussenin, joka istuu aivan tässä minun takanani tänä iltana, yksi meidän pastoreistamme, oli Tacomassa, Washingtonissa, ja me vietimme aikaa yhdessä.

[1e] Tänä aamuna, nousin… Eilisiltainen kokous oli minulle varsin rasittava, se oli ensimmäinen moneen päivään, ja se sai minut vähän alamaihin tänä aamuna. Oli… joskus ihmiset eivät ymmärrä sitä, miksi se… Minäkään en pysty selittämään sitä, ystävät. En haluaisi sitä, mutta niin vain tapahtuu; se saa minut niin heikoksi, että tuskin pääsen ylös sängystä; enkä minä ole mikään rääpäle, todellakaan, siis, mutta…

[Veli Boze sanoo: "Tuolla sinulle on paarit." Veli Branham, ja yleisö nauravat.] No, minä toivon, ettei minun kuitenkaan tarvitse käyttää sitä. [Veli Boze sanoo: "Se sisar, joka makasi niillä, hänkin on täällä."] Veli Joseph sanoi, että hän, joka makasi niillä eilisiltana, istuu täällä yleisös-

sä tänä iltana. Mikä tällä naisella oli? Missä… onko hän täällä? [Sisar on todistanut; hän on täällä.] No, onpas se hienoa! Oliko hän se… ["Hän oli ollut Mayo-veljeksillä, 8:nnesta 16:nteen joulukuuta, ja hänet lähetettiin sieltä kotiin vailla mitään toivoa, tai hänellä oli hyvin vähän sitä. Yhdeksän lääkäriä oli tutkinut hänet, eivätkä he voineet tehdä hänen hyväkseen mitään. Ja hän tuli tänne – hänen miehensä oli pelastumaton. Ja sisar tuotiin tänne suurissa tuskissa. (Tänään) minä kysyin häneltä, kuinka hän nukkui viime yön; hän ei ollut nukkunut ollenkaan, hän sanoi, että oli liian onnellinen."]

Todella hienoa; minä olen tästä niin kiitollinen. Tämä… Minä en ole kuunnellut vielä yhtään näistä äänityksistä, koska se ei ole ollut tarpeen.

Jotkut saattavat esittää – ehkä, että mitä heille sanottiin ja mitä ehkä kysyttiin, sitten nauhoite annetaan minulle, tietysti. Minulla on niiden kopiot, myös. Sitten, kun minä palaan siihen kohtaan, minä tulen riemuitsemaan sinun kanssasi; minä olen jo, mitä Hän sitten sanoikin sinulle, ja mitä Hän teki sinulle, minä olen todella kiitollinen.

[1f] Siis, kun minä en ehkä tällä kertaa voi viipyä Chicagossa pitkään, ajattelin, että tekisin tämän vähän kuin yksinkertaisesti, niin kuin, ehkä, otetaan joinakin iltoina puhetta ja alttarikutsuja, ja katsotaan, kuinka moni saa Pyhän Hengen kasteen, ja katsotaan, miten moni voi tulla Herran Jeesuksen tykö, ja sitten pidetään parantamiskokous silloin tällöin, ihan miten Pyhä Henki johtaa.

Siis, minä luulen, että tänä iltana, ehkä, no – minä puhun vähän aikaa, miten Pyhä Henki sitten johtaakin; minä en edes tiedä pojastani – hän tuli ja haki minut, mutta en tiedä jakoiko hän yhtään rukouskorttia; ja me hukkasimme veli Ekbergin emmekä löytäneet häntä lämpiöstä, ja me… luulimme odottavan meitä, ja – niinpä, minä luulen, että joku nappasi hänet edeltä käsin ja vei hänet.

Mutta, meille on joka tapauksessa ilo olla täällä; ja kun puhutaan siitä, että se sisar oli niin onnellinen, ettei kyennyt nukkumaan, siis, on hyvä olla sellainen, kyllä vain!

[1g] Kuinka moni tuntee F. F. Bosworthin? Kaikki teistä. Muuten, hänen pitäisi olla täällä parin päivän päästä, luulisin. Hän on juuri palannut Japanista – jumalinen, pyhä, vanha kunnon veli. Hän on ollut aina suureksi siunaukseksi. Hän on ollut minun kanssani, todella lähellä minun kokouksissani. Siis, opettajana – hän ei ehkä kykene saarnaamaan niin kuin Paavali, mutta hän, kuten minäkin, hän yrittää saada otteen ih-

misten sydämestä.

Ehkä, kun joku tuo esiin mahtavan, voimakkaan sanoman, samaan aikaan joku istuu salin takaosassa ja nauttii siitä; mutta täällä, tämä miesparka makaa syöpään kuolemaisillaan, hän ei piittaa mahtavista sanomista. Hän haluaa siellä löytää tien ulos omista ongelmistaan. Juuri sille miehelle veli Bosworth puhuu. Siis, minä rakastan häntä, ja minä haluan todella olla tuon vanhan miehen lähellä; se on todellinen siunaus. Minä tiedän, että hän on Jumalan palvelija, ja minä sen tiedän; ja haluan todella olla hänen lähellään. Minä tunnen oloni onnelliseksi, kun hän on lähellä.

Hän on todella… Minä vain otan hänet mukaan kokoukseen; annan hänen pitää iltapäiväkokouksen, ja siis: siinä se. Meillä oli juuri… Ja siis, kun minä lähden pois lavalta, jos jonkun puolesta ei rukoiltu, ja haluaa tulla rukoilluksi, veli Bosworth, on valjastettuna, tekemään sen siinä samassa; ja hän saa aikaan suurenmoisia tuloksia.

Seitsemänkymmentä kahdeksanvuotiaana, yhtä nuorekas kun hän oli 16-vuotiaana.

Hän sanoi… sisar, minulle kerran… Minä sanoin: "Veli Bosworth, miten on mahdollista, että kaikki sujuu, vaikka sinä olet noin vanha?" ja minä sanoin: "miten sinä voit olla noin aktiivinen?"

Hän vastasi: "Käsität väärin, veli Branham. Minä olen vain lapsi, joka asuu tässä vanhassa talossa", hän sanoi. Olipa se tosi hienosti sanottu.

Ja minä juttelin hänen kanssaan muutama päivä sitten, sanoin: "Miten sinä jaksat palattuasi Japanista, sen sinun valtavan ristiretkesi jälkeen siellä?"

Hän sanoi: "Veli Branham, minulle tuli taas se minun vanha vaivani."

Minä: "Mikä vaiva?"

Hän: "Olin niin onnellinen, etten pystynyt nukkumaan", hän sanoi. Siis, hän on erittäin hieno vanha veli.

Sitten, minä toivon, kun te olette 79, niin teillä on tuo sama vaiva, ettette pysty nukkumaan iloltanne. Siunatkoon Herra sinua, sisar, ja kaikki muita, jotka on parannettu.

[1h] Billy, joskus, ja jotkut muutkin veljet yrittävät kertoa minulle, mitä sanoin, se vaikuttaa minusta samalta kuin te puhuisitte jostain – mitä näin unta, mutten muista, mitä se oli. Se on täysin alitajuinen tapahtu-

ma. Se on kuin, että ihminen menisi pois tieltä, ja Jumala ottaisi hänen paikkansa. Siinä kaikki.

Siis, Jumala asui aluksi miehessä nimeltä Jeesus, ja hän – verensä vuodattamisen kautta… Siis, päällimmäinen asia on verisolu. Siitä me kaikki olemme peräisin. Tuon verisolun sisällä on elämä ja tuo elämä on henki; ja kaikkivaltias Jumala meni tämän tietyn neitsyen kohtuun, ja loi ympärilleen verisolun, joka tuotti Pojan, Kristus Jeesuksen.

Golgatalla, tuo verisolu murskaantui ja siitä tuli sumutetta ja jokainen uudestisyntynyt ihminen, syntyy tuon sumutteen läpi Herran Jeesuksen Kristuksen ruumiiseen, ja meidät on pesty verellä ja meistä on tullut Jumalan poikia, yhdenvertaisia Jeesuksen kanssa, [Jumalan] valtakuntaan.

Me tulemme istumaan hänen kanssaan jonain päivänä, siellä valtaistuimella. Ja hän sanoi: "Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimella, niin kuin minäkin olen voittanut ja istun Isäni valtaistuimella." Miten valtava päivä se tuleekaan olemaan, kun me näemme hänet.

[1k] Siis, huomisiltana, minä luulisin, että on näiden kokousten päätös tässä rukoushuoneessa täällä, ja sitten me menemme Lane Tech High Schooliin. Luulen, että käsitin veli Josephin eilisiltaisista puheista, kun olin tuolla ovella, hän sanoi, että iltapäivällä olisi kokous, jos Herra suo, huomisiltana, sekä sunnuntai-iltana minä haluan lähestyä aihetta "saarnaaminen."

[1m] Siis, todistukset ovat valtavan hienoja, eivätkö olekin? Juuri, kun olin lähtemässä pois työhuoneestani aivan hetki sitten, tuossa nurkan takana, ihastuttava, nuori nainen seisoi huoneessa, ja hän sanoi: "Muistatteko te minut?"

Ja, totta kai, minä olin ollut rukoilemassa; minä katsahdin häntä; sanoin: "Minä… minun kai pitäisi tuntea teidät."

Hän sanoi: "Minä olin se, joka parani Hammondissa." Hän oli ollut alkoholisti ja hän parani.

[1n] Häntä kutsuttiin nimeltä, sikäli, kun muistan oikein tytön todistuksen – hän oli istumassa jossain ylhäällä parvella.

Ja [silloin] lavalla oli eräs nainen, joka oli kuuluisa tanssijatar, Fred Astairen pari. Ja hän oli lähtenyt pois Jumalan luota; ja hän nai katolisen kaverin ja naisen koti särkyi. Hän sai miehen kanssa pojan, ja hänestä tu-

li narkomaani tai jotain; ja siis aluksi paheksuin sitä, mutta Pyhä Henki on aina oikeassa, ja se piti paikkansa.

Ja sitten, myös – minä luulen, että se oli sama ilta, Pyhä Henki kurkotti parvelle asti, Hammondissa, Indianassa, ja sanoi tälle tytölle, että hän on alkoholisti. Sikäli, kun minä muistan, sillä tavalla se oli nauhalla, mielestäni.

Ja tänä iltana, hän lähti ulos tuolta – hän ehkä on nyt tällä talossa jossain, ehkä kuuntelee minua; mutta, hänellä oli aivan ihana todistus, ja me saamme kuulla hänestä koko ajan toimistossa; hän kirjoittaa kirjeitä ja lähettää vähän kymmenyksiä silloin tällöin ja sen semmoista, todella suloinen ihminen.

[1p] Sitten, kun luin postia tänä aamuna; monet teistä kirjoittavat kirjeitä; minä haluan todella lukea täältä jotain, ja näyttää teille erään kuvan ennen kuin aukaisemme Jumalan sanan. Se henkilö ehkä on täällä; minä en lue koko kirjettä, koska… vain siltä osin, kuin se liittyy todistukseen, koska osa siitä kirjeestä voi olla jotain, mitä se henkilö sanoi tässä kirjeessä, että hän haluaa minun rukoilevan jonkun puolesta, jota hän ei halua kerrottavan. Tämä on 12. tammikuuta.

[1q] "Rakas veli Branham: tervehdys, meidän ihanan Herramme nimessä! Kun sinä olit täällä Chicagossa, viime herätyskokouksissa, minä toin liinan, sinä rukoilit sen puolesta, minun lapseni tyttären puolesta, joka oli aivohalvaustapaus, enkä minä saanut hänen isäänsä ja äitiänsä tulemaan rukoushuoneelle. Hän, hänen äitinsä on pelastumaton katolinen; hänen isänsä myös on pelastumaton. Tämä vauva oli 5 kuukautta vanha, ja oli viettänyt suurimman osan elinajastaan sairaalassa. Mutta lopulta, minä sain heidät taivuteltua panemaan vauvan päälle sen liinan, jonka puolesta sinä olit rukoillut. Ja Jumala paransi hänet melkein heti. Hän ei sen koommin ole ollut sairaalassa ja on nyt ihana, terve lapsi."

[1r] Hän lähettää kuvan pikkuisesta koirastaan. Yksi tuhansista… se tapahtui täällä, Chicagossa – tuhansista todistuksista ympäri maailmaa…

Tiedättekö, ystävät, jos minun pitää kestää maailman kriitikoita, kaikkea sitä arvostelua, mitä maailma sanoo jumalallisesta parantamisesta, jos missään minun palvelustehtävässäni näinä 23:n vuoden aikana kentällä, ja näiden kahdeksan vuoden herätyskokousten ja parantamiskampanjan aikana; jos mitään muuta ei olisi tapahtunut kuin vain tämä, se olisi kannattanut kaksinkertaisesti. Joku on onnellinen! Pienen lapsen henki, jota lääkäri ei pystynyt pelastamaan – mitään ei voitu tehdä –

tehän tiedätte, mitä aivohalvaus on; se menoa, ellei Jumala auta, siis; ja tyttö parani välittömästi kaikkivaltiaan Jumalan voimasta, kun hänen päälleen pantiin nenäliina. Minä olen niin kiitollinen.

Rouva, tuon lapsen isoäiti, jos te olette siellä, Jumala teitä siunatkoon. Minä luotan siihen, että tuo pieni lapsi tulee olemaan aina terve, ja hänestä tulee Jumalan suuri palvelija. Kiitos siitä teidän pienestä artikkelistanne siellä.

[1s] Ja tässä myös on kirje; minä en käytä aikaa sen lukemiseen, vähän siteeraan sitä todistukseksi. Minä poimin nämä mukaani tullessani tuolta huoneesta. Nuori nainen, joka tuli kokoukseen Benton Harborista, Michiganista, luulisin, tai jostain sieltä pohjoisesta, ja hän syntyi täällä Chicagossa… [Nauhassa tyhjä kohta.]

[1t] ...siis, mitä te tiedätte – tiedätte kahdesta tusinasta, jotka eivät ole olleet ennen yhdessäkään kampanjassa; me toivotamme todella teidät tervetulleiksi, rakkaat ystävämme, ja rakastamme teitä yhdessä Herran Jeesuksen kanssa. Voikoon hänen Henkensä sävähdyttää tänä iltana teitä ja teidän tunteitanne suuresti rakastamaan häntä enemmän ja enemmän.

Siis, tämä on aina, perustavanlaatuinen, paikkansapitävä Jumalan Sana – Raamattu; sen jokainen hitunen on innoitettu; ja se on kokonaan Jumalan sanaa, ja Jumala on sanassaan. Siis, jos Jumala on sanassaan, niin jos te otatte vastaan Sanan, te otatte vastaan Jumalan.

Siis, jos tämä on Jumalan suunnitelma, Jumalan motiivi, Jumalan asenne, Jumalan rakkaus, Jumalan pelastus; kaikki on hänen painetun sanansa varassa. Ja jos nämä sanat ovat kuin jyviä, tai siemeniä, joita te poimitte ja nielette, jokainen niistä tuottaa täsmälleen – sitä, mitä se sanoo, sitä se tuottaa. Me otamme ne vastaan uskomalla.

2 Siis, joku kysyi minulta jokin aika sitten; hän sanoi: "Veli Branham, kun noita näkyjä tulee, mikä siinä on Jumalan osuus?"

Minä sanoin: "Se on toissijaista Jumalan sanaa. Jos näyssä sanotaan jotakin, joka ei ole tämän Raamatun mukaista, niin silloin se on kerta kaikkiaan väärä. Tämä [Raamattu] on etusijalla."

Ja nyt, tämä on Jumala; hän sanoi: "Minä olen Herra, joka parannan sinut." Ja parantuminen tulee Jumalalta. Hän saa aikaan parantumisen, ja jumalalliset lupaukset tulevat Jumalalta, koska se on Jumalan sana sinulle ja minulle.

3 Mutta, ehkä, täällä on potilas, joka ei kykene nousemaan sellaiselle uskon tasolle, että uskoisi… Luuletteko te, että se on vaikeaa? Joskus me jopa yritämme tunteen tasolla ottaa vastaan Jeesuksen pelastajana, mutta se ei tarkoita sitä, että me olisimme pelastettuja.

Sinä sanot: ”Siis, minä uskon.” Niin saatanakin. Se ei tarkoita, että sinä olisit pelastunut. Kun sinä olet pelastunut, niin sinulle annetaan sinetti pelastuksestasi: Pyhän Hengen kaste.

Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mutta, Jumala antoi hänelle ympärileikkauksen sinetiksi, tai, vahvistuksen hänen uskostaan. On oikein uskoa, näettekö?

4 Kuten limppu on 10 sentin arvoinen, sanotaan näin. Siis, tässä on kymmensenttinen. Se ei ole leipä, mutta tuolla 10-senttisellä voi ostaa leivän. Siis, minä hankin uskon kautta pelastuksen; usko ei ole tuo pelastus, usko hankkii pelastuksen. Usko… 10-senttinen maksoi tuon limpun, mutta tuo 10-senttinen ei ole limppu. Ymmärrättekö?

Siis, sinä uskot Jumalaan, ja Jumala osoittaa sinun uskosi todeksi antamalla sinulle vastineeksi sen, mitä usko saa aikaan. Sinä sanot: ”Minulla on usko, että tulen parannetuksi.” Jos on, olet parantunut. Jumalaa velvoittaa hänen oma sanansa. Näettekö te sen?

5 Jos sinä sanot: ”Minä uskon olevani pelastettu”, niin Jumala antaa sinulle Pyhän Hengen vahvistaakseen sen, ja antaa sinulle Pyhän Hengen todistuksen. Näin asia on. Sinun sydämessäsi jokainen synti katoaa, pimeys muuttuu päiväksi ja vanha ihminen on mennyttä ja uusi ihminen on syntynyt uudesti. Kun sinä uskot oikeasti…

Mutta sinä sanot: ”Minä uskon”, eikä mitään tapahdu; sinä jatkat saman elämän elämistä, aivan kuten: ”Minä liityin seurakuntaan.” Hän [Herra] ei hyväksynyt sitä ensinkään, ymmärrättekö? Mutta, kun hän hyväksyy sen, sinulle tapahtuu jotain, ja silloin sinusta tulee uusi luomus.

Sama koskee jumalallista parantamista. Sanot: ”Minä uskon jumalalliseen parantamiseen.” No, silloin sinä otat sen vastaan, jotain tapahtuu. Jos sinä uskot oikeasti, jotain tapahtuu. Jos et usko…

6 Siis, minun työni Herran hyväksi, on yrittää nostaa henkilö sellaiselle tasolle, jolla hänen uskonsa ilmaantuu, ei kieltävänä, vaan ehdottoman varmana. Ymmärrättekö, mitä minä tarkoitan?

Siis, opetuslapset tuskin ollenkaan uskoivat Jeesusta, hän puhui niin

monin arvoituksin. Hän opetti yhdellä tavalla ja sitten taas toisella tavalla, ja näytti siltä, että hän oli ristiriidassa itsensä kanssa, ja kaikkea. Mutta he eivät ymmärtäneet noita vertauksia eikä kukaan tuntunut ymmärtävän häntä.

7 Koko ajan – lähestyttäessä hänen viimeistä palvelustaan, minä luulen, että se oli Johanneksen 15. luvussa, sanottiin: "Nyt sinä puhut avoimesti etkä vertauksilla. Nyt me ymmärrämme, että sinä olet tullut Jumalan luota ja me tiedämme, ettei kenenkään tarvitse sanoa sinulle mitään." Näettekö? Näin. "Tuosta me tiedämme, että sinä olet tullut Jumalan luota." Jeesus sanoi: "Uskotteko te nyt?" Näettekö; ymmärrättekö?

Heidän uskonsa oli nähnyt sen, mitä hän oli tehnyt ja suuria ilmestyksiä, jotka Henki toi julki, silloin heidän uskonsa oli kohotettu tuolle tasolle otettavaksi vastaan. "Ja nyt me olemme varmoja siitä, että sinä tulet Jumalan luota; nyt me uskomme", näettekö?

8 Ei kovin… paljoa psykologiaa – sillä ei ole mitään arvoa; mitä… en sano, ettei sillä ole mitään arvoa, pyydän anteeksi; minä… Psykologia auttaa, mutta se ei voi ottaa todellisuuden paikkaa. Näin on. Psykologia on jotain, mitä te ajattelette, tai kehitätte mielessänne. Mutta, todellisuus on sitä, mitä Jumala asettaa takaisin paikoilleen ja vahvistaa sinun psykologiasi; se tuo…

"Usko on sen todelliseksi tuloa, mitä toivotaan, todiste asioista, joita ei nähdä." Se on oikeastaan todiste, jotain ehdottoman varmaa, kun se on osoittautunut todeksi sinulle.

9 Johanneksen kirjassa, 3. luvussa, luetaan muutaman jae. Kuunnelkaapa:

> *Fariseusten joukossa oli Nikodeemus-niminen mies, juutalaisten hallitusmiehiä. Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä* (Miten sen tietää?) *...me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta,"* (Hän vastusti kaikkea heidän teologiaansa, kaikkea heidän opetustaan; hän sivuutti heidät ja opetti Jumalan puhdasta totuutta.) *Me tiedämme... sillä, ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.*

10 Siitä he sen tiesivät. Jeesus oli tehnyt jotakin, joka sai heidän uskonsa nousemaan niin, että he tunnistivat hänet Jumalan Pojaksi.

Siis, jos seurakunta ainoastaan opettaisi teologiaa, mistä me tietäisim-

me, onko se paikkansapitävää? Mutta, kun Jumala toimii siinä seurakunnassa, ja nostaa uskon paikalleen, niin silloin se tiedetään, näettekö? Näin se menee jumalallisen parantamisenkin suhteen.

Nyt, tässä on 14. jae, josta minä haluaisin puhua muutaman hetken.

Kuten Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin on Ihmisen Poika ylennettävä,

11 Jeesus puhuu, tälle mahtavalle hallitusmiehelle, joka ei ymmärtänyt ja antoi Vanhan testamentin sananmukaisen todisteen siitä, mistä hän puhui. Jeesus oli todella fundamentaalinen opissaan, mutta se oli näiden teologian ja opin vastaista, vaikka heidän teologiansa oli hyvin ortodoksista. He uskoivat, ja monet uskovaiset uskovat hyvin vahvasti siihen, mihin uskovat, mutta heillä ei ollut totuutta.

Sana sanoo: ”Miehen mielestä on oikea monikin tie…”; se näyttää joka suhteessa oikealta, mutta: ”, joka lopulta on kuoleman tie.” Niinpä, meidän pitää olla varmoja, että tie on oikea. Jumala on tiennyt kaikkina aikoina, onko se oikea vai väärä. Hän on osoittanut sen oikeaksi; hän on todistanut sen.

12 Jokin aika sitten, suunnilleen pari viikkoa sitten, minä keskustelin erään miehen kanssa, ja hän sanoi: ”Siis, ennen, Vanhassa testamentissa, Jumala paransi sairaita…” Hän sanoi: ”Uudessa testamentissa hän paransi sairaita”, mutta hän sanoi: ”Nyt se ei mene niin”, hän sanoi.

Ja minä sanoin: ”Myönnätkö sinä, että hän antoi ihmisille voiman parantaa sairaita?”

”Kyllä.”

”Sanansa kauttako?”

”Kyllä.”

Minä sanoin: ”Missä Sana sanoo, että hän otti sen ihmisiltä pois?” Näettekö? ”Minä pystyn osoittamaan, missä kohdassa se tuli. tehän tiedätte, milloin se annettiin. Siis, näyttäkääpä, missä kohdassa se otettiin pois, niin minä uskon sen.”

13 Mutta, Hän sanoi: ”Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti” ja ”niitä tekoja, joita minä teen teette tekin, sillä, minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti.”

Siis, Jeesus puhuu ja esittää opetuslapsille vertauksen, tai, sanoisin, että se oli toisaalta profetia ja toisaalta, se oli esimerkki.

Hän sanoi: ”Kuten Mooses kohotti vaskikäärmeen erämaassa.”

Me palaamme hetkeksi israelilaisiin pohjustaaksemme ajatustamme; ja me pidämme kiirettä nähdäksemme, mistä Pyhä Henki haluaa meidän ottavan selvää. Näitä asioita ei ole harkittu ennalta; minä vain tulin tänne ja luen sananpaikan; juttu menee sitten, niin kuin menee.

14 Ja, minä mietin nyt Israelia, joka oli 400 vuotta orjuudessa. Ihmiset olivat olleet siellä 400 vuotta, ja pankaa tämä merkille: niinä 400:na orjuuden vuotena, ei ollut yhtäkään heille tarkoitettua, Jumalan kirjoittamaa, sanaa; miksei?

Viimeinen profeetta oli ollut Joosef. Joosef oli mies, joka syntyi maailmaan Jumalan ansiosta, tehdäkseen tiettyjä asioita ja toteuttamaan Jumalan tahdon.

"Lahjoja ja kutsumuksia on ilman parannuksentekoa." Te ette voi työntää jotakin johonkuhun, jos hänessä ei ole mitään, mihin työntää. Ihminen ei voi tehdä mitään.

15 Jumala on valinnallaan valinnut, ennen maailman perustamista, että jotkut asiat tapahtuvat. Siitä syystä hän tietää alun alkaen, mitä lopussa on; sillä hän on jo järjestänyt asian ja sen on mentävä paikoilleen.

Siis, kun Joosef syntyi, hän oli hengellinen mies, profeetta, näkijä, unennäkijä, unien selittäjä – hengellinen. Hänen veljensä vihasivat häntä, ja hänen isänsä rakasti häntä – täydellinen Kristuksen esikuva. Häntä vihattiin, koska hän oli hengellinen, ja hyvin…

16 Kaikilla kirjoituksilla on kerroksellinen merkitys; tai siis, se kulkee sykleissä. Esimerkiksi, minä luulen, että se oli Matteuksen evankeliumissa, jossa sanottiin, "Egyptistä minä kutsuin poikani." Siis tuo sananpaikka, johon Matteus viittasi, koski konkreettista Israelia; ja Jumala sanoi: "Egyptistä minä kutsuin poikani – Israelin." Hän kutsui Israelin, poikansa, mutta se tarkoitti myös Jeesusta. "Egyptistä minä kutsuin Poikani." Näettekö, miten se toistuu?

Ajan sykli kiertää taaksepäin aika usein. Historia toistaa itseään, ja kirjoitukset toistavat itseään kautta aikojen. Jokainen oppinut, joka on tutkiskellut asiaa hengelliseltä pohjalta tietää sen, että Sana toistaa itseään, se kulkee aivan sykleittäin; todellakin kulkee.

17 Siis, se, että Joosefin veljet vihasivat häntä ilman syytä, koska hän oli hengellinen, on esikuva nykyajan niin sanotusta seurakunnasta. Kaikista eri kirkkokunnista: metodisteista, baptisteista, presbyteriaaneista, helluntailaisista, pyhitetyistä, ja kaikista, ylenkatsovista – näiden seurakun-

tien haaleista jäsenistä… eivät kaikki ole sitä; monet niissä ovat uudestisyntyneitä kristittyjä, mutta ne, jotka ovat ihan normaaleja nimikristittyjä, tunnustavat kristinuskoa, jotka eivät ole saaneet Jumalan vahvistamaa hengellistä ilmestystä… Se on ainut, jonka perusteella koskaan voi ymmärtää voiman ja parantamisen ja pelastuksen todellisen merkityksen; se on hengellinen ilmestys Jumalan sanasta ja tahdosta. Sitä ei voi millään muulla tavalla oppia, kuin ilmestyksen kautta.

18 Kuunnelkaapa hetki, jos minä jättäisin tämän aiheeni hetkeksi. I:ssä Mooseksen kirjassa, kun Aabel ja Kain tulivat tuomaan uhria, he molemmat olivat uskovaisia. Aabel ja Kain olivat uskovia; he eivät olleet uskottomia; Kain ei ollut uskoton, ei kommunisti, hän oli uskova.

Siis, nyt, jos Herraan uskominen on ainoa, mitä Jumala vaatii, hän oli epäoikeudenmukainen tuomitessaan Kainin, kun hänellä oli samanlainen usko kuin Aabelilla, usko palvoa, usko uhrata, usko uskoon.

Siis, ihmiset sanovat: ”Kaikki, mitä pitää tehdä, on uskoa.” Siinä kaikki, mitä teidän pitää tehdä, mutta sitten Jumalan pitää tehdä jotakin.

19 Huomatkaa, jos vahvistaminen… Kain palvoi; Kain rakensi itselleen rukoushuoneen [/seurakunnan] – alttarin. Kain palvoi tuon alttarin äärellä; Kain antoi uhrin; hän oli aivan yhtä uskonnollinen kuin Aabel oli, mutta Kain toi tekoja: kedon [maan] hedelmiä, ja asetti ne alttarille.

20 Siis, Kain varmasti ajatteli, että ”juuri tämä saattoi meidät pois Eedenin puutarhasta: hedelmät, jokin, joidenka takia meidän pitää raataa, ja tuoda niitä sitten takaisin. Ja nyt, hän teki sen luonnollisen käsityksen perusteella, ja hän tiesi, että se puu oli tuo kielletty hedelmä, ja niinpä hän toi niitä takaisin, ja pani ne alttarille. Mutta Aabel näki hengellisen ilmestyksen kautta, jonka Jumala näytti hänelle uskon kautta, että hedelmistä ei ollut kyse. Kyse oli verestä, joka sai sen aikaan. Siis, hengellisen ilmestyksen kautta, ensimmäisillä rukoushuoneilla, joita koskaan oli rakennettu, ensimmäisillä alttareilla oli hyvä ja paha.

Jumala näytti Aabelille hengellisen ilmestyksen kautta, koska kirjoitettua sanaa ei ollut, ettei kyse ollut hedelmistä, tai meidän kättemme teoista. Hän toi verta ja uhrasi verta, ja se todisti hänelle itselleen, että hän oli vanhurskas, koska hän oli… se oli hengellistä, se paljastettiin hänelle.

21 Jeesus sanoi, kun hän tuli ilmestysvuorelta; hän sanoi: ”Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan olevan.”

”Jotkut sanovat, että sinä olet Mooses ja jotkut sanovat, että olet Elia; ja se profeetta.”

Hän sanoi: ”Mutta, kenenkä te sanotte minun olevan?”

Ja Pietari – kuunnelkaa – astui esiin ja sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

Huomatkaa, Jeesus sanoi heti: ”Autuas olet sinä Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut.” Aamen. Kuunnelkaapa: ”Et sinä tuota seminaarissa ole oppinut; sinä et ole oppinut sitä ihmisiltä.”

Paavali sanoi, että hän ei tullut saarnaamaan ihmisviisautta, vaan hän tuli saarnaamaan Kristuksen voimaa, ettei teidän uskonne olisi ihmisviisauden varassa, vaan Jeesus Kristuksen ylösnousemisen voiman varassa.

22 ”Autuas olet sinä, sillä eivät liha ja veri ole sitä ilmoittanut sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.” Huomatkaa: ”Ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit voita sitä.”

Pappismiesten, minun veljeni, katolisten, teidän kuullaan sanovan: ”Hän rakensi sen Pietarin varaan, joka oli kallio [/lohkare].” Jos niin oli, hän luopui uskosta jonkin päivän kuluttua.

Huomatkaa, yksi heistä sanoo, että ”Kristuksen varaan.” Ei, Kristus on Sana. Kristus on Jumalan ilmestys. Vaan, Jeesus sanoi: ”Ei liha eikä veri ole ilmoittaneet tätä sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaassa.” Hän rakensi seurakuntansa hengellisen ilmestyksen Jeesus Kristuksesta, joka on Jumalan Poika, varaan, eivätkä tuonelan portit voi sitä voittaa.

Se ei ollut Kristuskallio; eikä se ollut – siis, Kristus on kallio, tietyllä tavalla, mutta, se, mitä hän sanoi Pietarille, oli hengellisesti paljastettu totuus, Jumalan todistus siitä, että siinä on Jumalan Poika. ”Ei liha eikä veri ole ilmoittaneet tätä sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaassa, on paljastanut sen sinulle” – hengellinen ilmestys. Te voitte saada sen ainoastaan, jos Jumala sallii sen.” ”Eivät liha ja veri ole ilmoittanut tätä sinulle, vaan minun Isäni, joka on taivaassa, on paljastanut sen sinulle” – hengellinen ilmestys.

23 Siis, jos te näkisitte – nuo silloiset israelilaiset, profeetta Joosefin kuoleman jälkeen – mitään ulospääsyä ei ollut missään; ja seurakunta oli, ehkä, oikeaoppisempi kuin koskaan.

Mooseksen aikaan, 400 vuotta sen jälkeen, oli vanhimpia, ja kirja-

noppineita ja niin edelleen, niin uskonnollisia, että! Seurakunta nukkui koko tuon ajan. Sellaisia aikoja me olemme eläneet vuosia, täsmälleen, nukuksissa, eikä mitään tapahdu.

24 Mutta, yhtäkkiä, kun luvattu hetki oli lähellä, Jumala lähetti erään toisen ennalta määrätyn luodun olennon, ennalta järjestetyn, valitun luodun, joka oli syntynyt maailmaan ja jotakin tapahtui hänen syntyessään. Hänen vanhempansa tiesivät, että hän oli oikea Jumalan lapsi, eivätkä he siten pelänneet faaraon herjausta. He tiesivät, että Jumala oli vieraillut vanhempien luona, kun hän oli lapsi; ymmärrättekö, mitä minä tarkoitan? Se ei… Kaikki nuo järjestelyt, kaikki kokoontumiset, kaikki meidän ohjelmamme ovat sen paperin arvoisia, joille ne on kirjoitettu, ellei kaikkivaltias Jumala ei ole aloittanut niitä. Hän tekee ne; hän on ainoa, jolla on avaimet niiden onnistumiseen.

25 Jumala antaa ihmisen juosta tien päähän – juuri nyt, kansakunnissa. Meillä oli nuo mahtavat ”Neljät suuret” [Pariisin rauha 1919] ja Pentagonit ja kaikkea muuta; mutta sillä ei ole mitään merkitystä. Jumala on asettanut maailmalle hetken, jolloin hän tuomitsee sen; ja kaikki tulee rullaamaan aivan siihen saakka. Kaiken pitää toimia sen mukaan, mitä hän on puhunut ylhäältä taivaasta. Kyllä vain.

26 Ja nyt, kun Mooses astuu näyttämölle, hän ei voi sille mitään, että on Mooses. Hän oli yksinkertaisesti syntynyt profeetaksi. Jumala lähetti hänet ja antoi hänelle maanpäällisen elämän, ja mitkään maailman faaraot eivät olisi kyenneet tappamaan häntä. Hän oli Jumalan profeetta.

Ja heti, kun Mooses ilmestyi näyttämölle, aivan ennennäkemättömiä asioita alkoi tapahtua. Hän oli Jumalan vapautuksen profeetta. Ja heti, kun Jumala lähettää ihmisen, alkaa tapahtua yliluonnollisia asioita.

27 Ja kun seurakunta makaa kuolleena niin kauan, kun seurakunnalla ei ole herätystä, kun paimenella on vain kylmätyöstettyjä, kuivattuja saarnoja. Kun joku sanoo: ”Aamen”, niin ihmiset haluavat diakonin vievän hänet ulos talosta. Kun seurakunta tulee tuollaiseksi, se vain makaa lepotilassa.

Sitten, oi, annetaanpa Jumalan kerran lähettää sinne oma miehensä, niin katsokaa, mitä tapahtuu. Herätyksen tulet palaavat taas alttarille; ihmiset parkuvat armoa sielulleen; elämät pannaan kuntoon; seurakunnassa tapahtuu parantumisia; ihmeitä ja tunnustekoja alkaa tapahtua. Sillä, missä Luoja Jumala on, sinne ilmestyy uusia luomuksia, uutta elämää, uutta toivoa. Kaikkea ilmestyy, kun Jeesus tulee paikalle – aina on ilmes-

tynyt.

28 Siis, pannaanpa merkille, pikaisesti; kun matkalla… se on täydellinen, esikuva nykyajan seurakunnasta matkalla, miten Jumala järjesti ihmisille kaiken, kun he vaelsivat. Sitten, tuli hetki, jolloin seurakunta alkoi jäähtyä, ja ihmiset alkoivat puhua pahaa Jumalasta ja Mooseksesta – napista. Ja kun, alettiin jäähtyä, leiriin tuli sairautta. Tuli myrkkykäärmeitä ja ne alkoivat purra ihmisiä; ja Israelissa oli paljon sairautta ja monet kansasta kuolivat. Nyt, Mooses meni rukoilemaan heidän puolestaan heti, kun he tunnustivat tehneensä väärin.

Se, mitä me tarvitsemme, täällä kaikkialla Yhdysvalloissa tänä iltana, on vanha, hyvä synnintunnustus, todellakin, virheiden myöntämistä, ja armon pyytämistä Jumalalta, ei että ainoastaan liitymme seurakuntaan, ja vain aloitamme pitkitettyjen kokousten pidon vaan, että me teemme vanhanaikaisen synnintunnustuksen joka puolella: "Herra, me olemme tehneet väärin."

29 Suljetaan kapakat, kaikki ilotalot; viemme tupakat pois kauppojen kassoilta, emme enää salli viskin myyntiä; osoitamme Jumalalle, että me olemme pahoillamme; häpeämme itseämme; suljemme yökerhot, menemme polvillemme ja alamme rukoilla. Sillä tavalla herätys aloitetaan. Täsmälleen näin; todellakin. Miettikää asiaa.

Tarkastelkaapa kaikkia teidän ponnistelujanne; ne ovat kaikki turhia. Kaikki on turhaa siihen asti, että te osoitatte Jumalalle, että olette tosissanne. Se on oikea tie. Sama koskee teidän parantumistanne.

30 Te saatatte vain hurauttaa tämän rukousjonon läpi, hurauttaa toisenkin rukousjonon läpi, koskettaa sitä, koskettaa tätä, ja sanoa, että… Ennen kuin te laskeudutte polvillenne ja osoitatte Jumalalle olevanne tosissanne, poltatte sillat takananne ja sanotte: "Tässä minä olen, Herra…" Silloin jotain tapahtuu.

Sama koskee Pyhää Henkeä. Ehkä sanot: "Minä olen tavoitellut Pyhää Henkeä jo vuosia." Minä en nyt nuhtele sinua; sinua on ehkä opetettu väärin, tai jotain on vialla, tai sitten sinä et ymmärrä.

31 Jumalaa velvoittaa hänen oma sanansa. Pietari sanoi helluntaipäivänä: "Tehkää parannus ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamukseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Niin sana sanoo niin selkeästi kuin minä voin sen lukea.

Jos, sinä olet tehnyt parannuksen ja tullut kastetuksi, niin se velvoit-

taa Jumalaa, jos sinä todella uskot siihen, että Jumala antaa sinulle Pyhän Hengen sillä hetkellä, kun sinä tottelet hänen sanaansa. Usko siihen! Jumala kyllä osoittaa sinulle sen todeksi.

Jos sinun sydämesi on tosissaan vilpitön Jumalan edessä, ja sinua on opetettu oikein, ja sinä uskot sen ja astut esiin varmana, jotakin tapahtuu, koska Jumala on halukkaampi antamaan sinulle Pyhän Hengen kuin sinä haluat vastaanottaa sen.

32 Siis, mennään vähän eteenpäin asiassa. Ja siis, kun Mooses meni puhumaan Jumalan kanssa, ja sanoi: "Jumala, mitä minä teen tälle?"

Katsokaapa, mitä Pyhä Henki heti sanoi: "Mene tekemään käärme, vaskesta*, ja pane se tangon päähän ja kohota se Israelin keskelle; ja jokainen, joka katsoo tätä käärmettä, ja uskoo, hän paranee sairauksistaan." [*kupari, pronssi, messinki]

33 Siis, ensiksikin, vaski ja tanko; käärme valmistettiin ja kaikki puhui Jeesus Kristuksesta. Jeesus sanoi Nikodemukselle: "Niin kuin Mooses kohotti käärmeen erämaassa, niin on myös Ihmisen Poika kohotettava samaa tarkoitusta varten."

Siis, mitä ihmiset ennen sitä olivat tehneet? He olivat ensin väitelleet Jumalan kanssa; he olivat tehneet syntiä; siitä syystä ne käärmeet purivat heitä, ja mukana olleiden egyptiläisten lääkärien viisaus, ei pystynyt parantamaan käärmeenpuremia, koska kyse oli jumalallisesta asiasta. Siis, nyt, Jumala tiesi, että jos synnistä päästäisiin eroon, päästäisiin eroon sairauksista. Niinpä, Mooses teki käärmeen.

34 Käärme, ennen kaikkea, edusti syntiä, joka oli jo tuomittu Eedenin puutarhasta lähtien, tuo käärme, jolta jalat oli otettu pois.

Vaski merkitsi jumalallista tuomiota, kuten vaskialttari, ja tuo vaskinen taivas Elian aikana, jolloin Aahab oli pitkään hallinnut maata. Ja tanko kuvasti ristiä. Kaikki kuvasti Kristusta. Miksi Jumala näytti tällaista ennalta? Jumala vain herätti aluksi israelilaisten kiinnostuksen siihen, mitä hän tulisi tekemään; näettekö?

Jumalan mielessä, Kristus oli jo naulittu ristiin, sillä hän oli ennen maailman perustamista teurastettu Karitsa. Eedenissä, Kristus, josta tuli Jumalan Sana, ei ollut vielä ilmestynyt [aineellistunut], mutta Jumala tiesi, että ilmestyisi, sillä hän oli luvannut sen. Ja hän antoi israelilaisten kiinnostuksen herätä ennen kuin hän teki tuon pankkitalletuksen. Siis, osoittaakseen, että se oli Hän, ja että hän tiesi, mitä tulisi tapahtumaan,

hän teki jotakin, mikä edusti… siis, käärmeiden kautta, ihmiset saattoivat nähdä, mitä tulisi tapahtumaan, ja sen kautta he saavuttivat parantumisen.

35 Kun nuo ihmiset pääsivät eroon synnistä, niin teidän on parannuttava. Voi että; tämä saa metodistista tuntumaan hyvältä, eikö saakin? Kyllä vain. Kuunnelkaapa: hankkiutukaa eroon aiheuttajasta, niin silloin teillä jo on parannuskeino – herätti kiinnostuksen.

Ja jos Jumala, mittaamattomassa mielessään, tiesi ennakolta, että satojen vuosien päästä Jeesus kuolisi ristillä ja hänet tehtäisiin synniksi meidän edestämme ja naulittaisiin ristiin, ja Jumala antoi Israelin parantua tuolla tavalla ennen kuin Kristus naulittiin ristiin, niin miten paljon ennemmin sen jälkeen, kun hänet naulittiin? Jos se tapahtui esikuvan kautta, niin miten paljon ennemmin sen, minkä esikuva se oli? Miten paljon suurenmoisempi ohjelma meillä on tänään, kuin millainen Mooseksella oli?

Ja kun Mooses matkasi erämaassa, ihmisten keskuudessa ei ollut yhtään raihnasta: 40 vuotta, tohtori Mooses [/lääkäri Mooses]. Minä luulisin, jos täällä tänä iltana on joku lääkäri, että sinä varmasti haluaisit joitain hänen resepteistään.

36 Johti kahta miljoonaa ihmistä. Miten monta lasta syntyy, joka ilta, 2:n miljoonan ihmisen joukossa? Kuinka monta vanhusta on; kuinka monia rampoja ja miten paljon sairautta heidän joukossaan on? Ja tohtori Mooses huolehti heistä kaikista, ja toi heidät tuon kaiken läpi ilman, että joukossa oli yhtään raihnasta. No mutta, te ette kykenisi selviämään edes perheenne kanssa yhtä hyvin. Ajatelkaapa sitä!

Miten? Tohtori Mooseksella oli resepti. Haluaisitteko te kaikki nähdä, mitä tuossa hänen reseptissään oli? Minäpä näytän. Vilkaistaanpa hänen salkkuunsa: ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.” Siinä ainoa resepti, jonka hän tarvitsi. ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.” Pane tuo resepti salkkuusi, tohtori; voin sanoa, että sinun potilaasi tulevat paranemaan. ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.”

Jos odottava äiti tuli oikein kipeäksi: ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.” Jos käärme puri: ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.” Jos joku katkaisi jalkansa: ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.”

37 Ja jos Herra teki noin tuon liiton nojalla, niin miten paljon mahtavampi on tämän päivän liitto? Jos hän toimi niin esikuvassa, mitä hän te-

keekään tässä, jonka esikuva se oli?

Tiedättekö mihin minä alan uskoa, kristityt ystäväni? Että me elämme suurenmoisimpien aikojen alkua, mitä tämä maailma on milloinkaan todistanut. Minä uskon, että kaikki putket on rassattu. Siis, niitä ovat tukkineet kaikenmaailman opit ja teologiat ja kaikenmoinen roska: epäusko. Se on periytynyt sukupolvelta toiselle. "Voi, ei sellaista kuin jumalallinen parantaminen ole olemassakaan. Ihmeiden aika on ohi." Me olemme automaattisesti uskoneet sen.

Mutta, nyt on koittanut hetki, jolloin Jumala, ei ihminen… Me olemme vieläkin vanhoissa, muodollisissa tavoissamme.

38 Katsokaa, miten tiede on edistynyt viimeisinä 150. vuotena. Ajatelkaapa; sata vuotta sitten, ainoa keino lähettää viesti, oli kirje, tai suusta suuhun. Ja nykyään me pystymme lähettämää sen puhelimella, sähkeenä, langattomasti, televisiolla. Ajatelkaapa niitä keinoja, millä se voidaan lähettää, miten ne ovat kehittyneet.

39 Ajatelkaa, että 150 vuotta sitten, eräs ranskalainen tiedemies, en muista nyt hänen nimeään, luin siitä jokin aika sitten, osoitti, tai sanoi, että pystyy osoittamaan, että jos maailma kiertää niin kuin tiedettiin sen tekevän, ja sen ympärysmitta on 25000 mailia, sen pitäisi tehdä… se tekisi enemmän kuin 1000 mph; niin jos joku henkilö liikkuisi niin karmeaa vauhtia kuin 30 mph, niin vetovoima [keskipakoisvoima] sinkoaisi hänet pois maan kamaralta; tieteellinen todistus! Tavaton, millähän hän oikein lensi? Ilmapallollako?

Siis, miten paljon painoa tuolla tänään on? Me hyppäämme autoon ja ajamme 100 mph emmekä pidä sitä minään.

40 Minä näin tässä eräänä päivänä semmoisen pikkuisen Fordin, jonka sanotaan kulkevan 150 mph [n. 241 km/h] Sitä, mitä tuo tiede sanoi, ei pidetä minään, sillä on menty eteenpäin. Nyt halkaistaan atomeja. Ja tiedättekö te, mitä tiede on ruvennut huomaamaan, kun pelleillään ilman perustekijöiden kanssa, atomien avulla? Atomit kääntyvät nurin päin ja hajoavat ja päädytään Jumalaan. Valo kiertää takaisin Jumalan luo. Tiede todistaa nyt asioita, ja on päätynyt perustelemaan niitä Jumalalla. Ihmiset ovat huomanneet, että palataan alkuun.

41 Eräs mahtava tiedemies puhui tältä korokkeelta jokin aika sitten, kun olin täällä; ja hän esitti minulle kysymyksen tuosta valosta, enkelivalosta, joka ilmestyi; se koski sitä lehdestä otettua kuvaa, joka hänellä oli.

No, hän sanoi: "Pastori Branham, miten, kun se mittari laitettiin sille kuolevalle pyhälle, kun hän oli kuolemaisillaan, ja hän livahti pois tuosta huoneesta, eikä tiennyt asiasta mitään? Ja kun, kuolema iski häneen, hän ei pelännyt. Hän nosti katseensa ja pyysi Jumalaa antamaan anteeksi kaikille hänen vihollisilleen, ja kiitti Häntä elämästä, jota oli elänyt; ja kun tuo mittari oli nollattu, naisesta kohosi juuri sen verran energiaa, hänestä lähti yliluonnollista jotakin, jonka tuo mittari havaitsi, samaan tapaan kuin miten valheenpaljastaja, joka… hermoista…

42 Sinua ei luotu valehtelemaan. Sellainen juttu voidaan panna sinun ranteeseesi, ja… sinut asetetaan siihen, ja sinun annetaan sanoa jotakin, ja jos sinä et puhu siitä asiasta totta, se näyttää, että sinä valehtelet, koska sinun hermojesi läpi kulkevassa valossa on sen verran painetta, energiaa, joka on ihmisen sielu, jota ei luotu alun perin valehtelemaan, vaan olemaan totuudellinen.

Sille on annettu patentti, tai paikka. Sama koskee totuutta… Siis, tämä kuoleva Jumalan, pyhä, joka oli kiidätetty sinne omasta kodistaan, koska hänen uskonsa Jumalaan… Hänen sanottiin olevan hullu, koska hän otti vastaan Herran Jeesuksen Kristuksen ja uskoi häneen.

Ja tuosta naisesta lähti niin paljon voimaa, että sillä olisi lähettänyt radiosignaalin viisi kertaa maailman ympäri, niin se minusta oli, kuolevasta naisesta lähti niin paljon voimaa; ja jatkanut ohi kuun, tähtiin Jumalan valtaistuimelle, tuon syntisen naisen poloisesta sydämestä hänen kuolemansa hetkellä…

43 Sitten, tuo mies pujahti sen, johonkin sukupuolitautiin kuolevan miehen luo; ja hän lähetti tuon nuoren naisen sinne saattamaan tuon miehen suunniltaan, ja kun mies suuttui naiselle, ja alkoi kiroilla ja käytti Jumalan nimeä turhaan, niin se mittari kääntyi aivan toiseen laitaan, niin pitkälle kuin vain voi, vastakkaiseen suuntaan, mihin se kristitty sen sai.

Ja tuo tiedemies kääntyi kristityksi ja sanoi: "Jos Jumala arvostaa ihmistä, joka käyttää hänen nimeään, kunnioittaen, ja uskoo häneen niin paljon, niin nyt minä uskon Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja otan hänet vastaan pelastajanani."

Niinpä mies sanoi: "Pastori Branham, nuo valot, Vapahtajan ympärillä, ja pyhien ympärillä, eivät ole vain jokin mielikuva. Kyse on entisaikojen Jumalasta, kuten oli tuo vaskikäärme."

Näin asia on tullut tieteellisesti osoitetuksi todeksi; halleluja, mutta

ennen kuin oli kameroita ottamassa valokuvia, [Veli Branham koputtaa puhujankoroketta muutaman kerran] – että, jokaisen pyhän ympärillä oli voima… [Nauhassa tyhjä kohta.]

44 Sinun sanasi on totta, ja Herra, me rukoilemme, että sinä olisit kanssamme nyt näissä muutamassa sanassa, jotka ylistävät sinun Poikaasi, Herraa Jeesusta Kristusta, joka sanoi: "Kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." Oi, Jumala, auta meitä korottamaan hänet ihmisten edessä. Auta meitä ylentämään hänet korkealle ja sanomaan: "Siellä hän on, kuten Isä ylensi hänet." Hän nousi kaikkia arkkienkeleitä ylemmäksi, kaikki taivaassa nimettyjä nimiä ylemmäksi; hänen nimensä on kaiken yläpuolella.

Kun hän nousi kuolleista, hän sanoi: "Kaikki valta taivaassa ja maan päällä on annettu minun käsiini. Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia. Katso, minä olen aina teidän kanssanne aina maailman loppuun asti."

45 Ja taivaallinen Isä, tällä minun kelvottomalla, vaatimattomalla minun tavallani, ja silti siunattuna, olen kiitollinen… Ilmeisesti tuo Jumalan enkeli, joka tuli tapaamaan minua tuona iltana, on täällä lavalla nyt, varoittaa minua: "Kutsu kokoon rukousjono." Ehkä tänä iltana tapahtuu jotain, Isä, mikä saa monet uskomaan. Sitten, kun kokous on ohi, minä rukoilen, Jumala, että jokainen, joka ei usko, ryntäisi tänne alttarille ja sanoisi: "Nyt minä uskon." Ne, joilla ei ole Pyhää Henkeä, saakoot sen tänä iltana istuessaan penkillä; niille jotka etsivät Jumalaa, voikoot tämä ilta olla ihana heille sinun läsnäolosi ansiosta; sillä me pyydämme tätä Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi nimessä, aamen.

46 Kristittyjen keskuudessa tapahtuu outoja asioita. [Veli Branham puhuu jollekin veljelle.] Minä en tiedä, jaoitteko te rukouskortteja? Mitkä ne olivat – J:t, eilisiltana? J:t, kutsuimmeko me alkuosan heistä silloin? Kutsutaanpa… Kuinka monia meillä oli – 20:kö eilisiltana? Eikö heitä kaikkia käyty läpi? No, otetaanpa viimeiset… Mentiinkö noin 15:nteen; meninkö minä sinne saakka eilisiltana? Selvä. Kutsutaanpa alkajaisiksi 15 tänä iltana. Otetaan J-85:stä sataan sitten. Se…

47 Kellä on J-85? Nostakaa kätenne. Teilläkö on, rouva? Tulkaa tänne, rouva, aivan tänne eteen. Kellä on J-86; rukouskortti 86, nostaisitteko kätenne? 86, 86 – selvä, rouva; 87, kellä on 87? Selvä, 88? Selvä, 89, kellä on rukouskortti 89? Oletteko täällä? Nostakaa kätenne, 89; onko se heillä? 90, kellä on rukouskortti 90? 91, 92, 93, 94, 95; 95, näenkö minä sitä?

Selvä, 96, 97, 98, 99, 100? Yritetäänpä näillä muutama hetki, siis.

En tiedä, miksi; ehkä joku, joka on rukousjonossa, kuolee ennen aamua; en tiedä, Minä en sano… Jokin sanoi: "Ota rukousjono." Nyt se tehdään.

48 Kuinka moni täällä sellainen, joka uskoo, on sairas ja haluaa Jumalan parantavan hänet tänä iltana? Nostaisitteko kätenne samalla kun me… Se on… Minä vain haluan nähdä, missä te olette. Hän on täällä; minä en tiedä miksi, mutta hän on jo täällä ennen kuin musiikki soi tai mitään; ylistys Jumalalle. Harvoin tämä tapahtuu tällä tavalla.

Minä haluan teidän uskovan kaikesta sydämestänne tänä iltana; minä haluan teidän uskovan Jumalan kunniaksi. Kunpa en olisi kutsunut rukousjonoa; minä näen sen liikkuvan yleisön yläpuolella, ennen kuin minulla vielä edes oli rukousjonoa; minä olen niin kiitollinen Herralle Jeesukselle Kristukselle.

49 Oh, kunpa minä saisin nähdä tämän seurakunnan murtautuvan juuri tällä hetkellä tähän suurenmoiseen maailmaan, siis, jokaisen sydämen pääsevän tänne. Kyllä sanomalehdet olisivat täynnä sitä tänä aamuna; vaikea sanoa, mitä tapahtuisi; ihmiset ehkä tulisivat huomispäivänä etelästä, New Orleansista asti ja kaikkialta muualta; nälkäisiä kristittyjä kaikkialta maailmasta; lähipäivinä tänne lentäisi ihmisiä, jos jokainen voisi murtautua tähän maailmaan nyt; oi, kunpa minulla olisi edes hiukan sanoja sen ilmaisemiseen.

Siis, kyse ei ole minusta; siis minä olen ihminen, ymmärrättekö? Minä olen vain ihminen, mutta hän on Jumala. Miten ihmeellistä, miten suurenmoista, miten upeaa, miten me rakastammekaan häntä; miten rakas hän onkaan!

50 Minä tapasin laulaa tätä vanhaa kunnon laulua "Hän on niin rakas minulle." Tehän uskotte sen, ettekö uskokin, rouva; uskotteko? Mitä, jos minä olisin sanonut, että teidän niveltulehduksenne on mennyttä, uskoisitteko te sen koko sydämestänne; uskoisitteko, mitä? Uskotteko te, että hän on parantanut teidät. Hän on; te olette jo parantunut. Olkoon Jumala ylistetty. Miten suurenmoinen hän onkaan.

Te olette kaupungin ulkopuolelta, ettekö olekin, rouva? Te olette Grand Rapidsista, Michiganista. Te istuitte tuolla ja ajattelitte jotain; se asia on, että teidän muistinne on alkanut pettää; te ette muista kunnolla. Pitääkö paikkansa?

Se rouva siinä teidän vieressänne on myös Michiganista; juuri niin. Te olette etsimässä täältä lähempää kosketusta Jumalaan. Te saatte sen, älkää huoliko. Te saatte takaisin muistinne; teillä ei ole enää ongelmia sen kanssa.

51 Jeesus Kristus, Jumalan Poika on täällä tänä iltana, uskokaa siihen kaikesta sydämestänne, niin te näette Jumalan suuruuden; uskokaa Jumalaan.

Haluatteko te lopettaa kärsimisen, rouva, te joka istutte siellä? Teillä on sappikivet ja kaikkea; pitääkö se paikkansa? Te olette parantunut; Jeesus Kristus parantaa teidät. Nyt, teidän uskonne on parantanut teidät; tuskanne ovat poissa; te tiedätte, että se pitää paikkansa, aamen.

Me emme tarvitse tätä rukousjonoa, emme tarvitse sitä. Ainoa, mitä te tarvitsette, on vähäinen usko uskoa Jumalaan. Jos te voitte uskoa Jumalaan, Jumala hoitaa lopun työn teidän puolestanne. Miten ihmeellinen hän onkaan.

52 Siellä takana istuu vanha mies, ja ajattelee eturauhasvaivaansa. Teitä on leikattu, eikö olekin, isä? Se yhä vaivaa teitä. Älkää huoliko, se on lähtenyt teiltä. Jumala teitä siunatkoon. Uskokaa ainoastaan.

Nuori nainen siellä, jolla on selkävaiva; hän ajattelee, miten senkin kanssa tulee käymään. Jeesus Kristus parantaa teidät, aamen.

Siellä istuva rouva, jota [poski]ontelot vaivaavat; haluatteko tekin päästä siitä, ettekö haluakin, rouva? Selvä. Te olette nyt parantunut, te voitte lähteä kotiin. Halleluja; Hän on täällä, Aamutähti.

53 Tulkaa, rouva. Uskotteko te, että Jeesus on noussut kuolleista? Me emme tunne toisiamme; minä en tunne teitä, mutta Jumala tuntee teidät. Teidän pitää saada apua häneltä välittömästi. Te olette käynyt lääkärissä, lääkäri tutki teidät, rinta tutkittiin, oikea rinta; siinä on syöpä, eikä teillä ole toivoa. Niin lääkäri sanoi. Jeesus Kristus kuoli teidän edestänne parantaakseen teidät. Uskotteko te sen? Jeesuksen Kristuksen nimessä, minä tuomitsen tämän riivaajan, että sisareni pääsee vapaaksi, aamen. Jumala teitä siunatkoon, rouva.

54 Tulkaa, rouva. Me olemme toisillemme täysin vieraita, sikäli, kun minä tiedän. Pitääkö se paikkansa? Me emme tunne toisiamme; en ole eläissäni tavannut teitä. Teillä oli paljon surua jokunen päivä sitten, eikö ollutkin? Joku rakas, tai ystävä kuoli, tai jokin toinen, pastori. Teillä on kasvain; pitääkö se paikkansa? Uskotteko te, että paranette? Kaikki-

valtias Jumala, minä siunaan tätä naista Jeesuksen Kristuksen nimessä, että sinä parantaisit hänet, Herra, aamen. Jumala teitä siunatkoon, rouva.

Nyt en näe erästä, se on Billy Paul, minä en tiedä, mihin hän meni, mutta, minä tunnen hänen henkensä. Minä en tiedä, mikä häntä vaivaa, ja minä kadotin hänen henkensä.

Onko tämä potilas?

55 Rouva, minä olen teille ventovieras; te ette tunne minua, enkä minä tunne teitä, mutta Jeesus Kristus tuntee meidät molemmat. Pitääkö se paikkansa? Uskotteko te? Te olette täällä jonkun puolesta; se on sisar, tai sisarpuoli. Hän ei ole täyssisar, hän on sisarpuoli. Hän on sairastunut aivan hiljattain; se on… Minä luulen, että hän sanoi… minä en ymmärrä. Minä luulen, että hän sanoi sen olevan reumakuume. Pitääkö paikkansa? Lääkäri… teillä on myös sairas tytär, hänelläkin on kuumetta; teillä on sairas poika. Te haluatte minun rukoilevan teidän hampaittenne takia, ettekö haluakin? Tulkaa tänne. Rakas Jumala, joka teit taivaat ja maan, lähetä siunauksesi tämän naisen päälle, jota minä siunaan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. Uskotteko te kaikesta sydämestänne?

56 Te halusitte tavata minut myös jonkun toisen takia, eikö niin? Te haluatte pyytää minua rukoilemaan erään veljen puolesta – mielenvikaisuuden tapaisen takia; pitääkö se paikkansa? Te haluatte minun rukoilevan jonkun vanhahkon rouvan puolesta. Hän on teidän äitinne, hänellä on diabetes. Pitääkö se paikkansa? Te haluatte vaeltaa lähempänä Jumalaa; te olette aina halunnut sitä. Te ette ikinä ole vielä ollut sellaisessa tilassa, että olisitte tuntenut toteuttavanne hänen täydellistä tahtoaan. Oletteko te halukas luovuttamaan koko elämänne hänelle nyt, lähtemään kotiin ja ottamaan vastaan sen, mitä te pyysitte? Uskotteko te, että jos te teette sen, vihkiydytte täysin, että Jumala vastaa teidän rukoukseenne? Minäkin uskon. Kaikkivaltias Jumala, sinun Poikasi herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, siunaa tätä naista, jota minä siunaan sinun nimessäsi, aamen.

57 Hyvää päivää. Minä todella rakastan häntä koko sydämestäni. Muuta ei tarvita, ystävät; ainoastaan… se… minä en pysty selittämään tätä. Oi, mitä me tarvitsemme; mitä vielä Pyhä Henki voi tehdä? On vain… Oi, mitä tällä hetkellä onkaan mahdollista tapahtua.

Hyvää päivää rouva. Me olemme vieraita toisillemme, olemmehan? Minä en tunne teitä. Ainut tapa, jolla minä saan yhteyden teihin, voi ol-

la Jumala. Vain Jumalan armon kautta, minä pystyn palvelemaan teitä; minä olen vain ihminen. Tehän uskotte, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, ettekö uskokin? Te olette kristitty. Olette saanut hiljattain vähän uutisia. Lääkäri sanoi, että te ette voi parantua. Teillä on syöpä; juuri niin. Te ette ole tästä kaupungista, te olette osavaltiosta, jossa on paljon järviä ja semmoisia; Wisconsinista, Owenista, Wisconsinista. Teidän nimenne on Regal; nimenne alkukirjaimet ovat H. F. Lähtekää kotiin nyt; ottakaa parantumisenne vastaan; Jeesus Kristus parantaa teidät.

Älkää loukkaantuko tästä. Jeesus sanoi Pietarille: ”Sinua, Pietari – sinua tullaan kutsumaan Pietariksi.”

58 Uskotteko te, rouva? Teillä on naistenvaiva, eikö olekin? Tuolla naisella siellä myös on se. Tuolla naisella on myös struuma. Te olette molemmat parantuneet. Uskotteko te? Nouskaa seisomaan hetkeksi: ”Minä uskon nyt Herraan Jeesukseen Kristukseen; minä otan nyt vastaan hänen parantajanani.” Kaikkivaltias Jumala, minä tuomitsen kaikki sairaudet Jeesuksen Kristuksen nimessä, minä ajan ulos jokaisen riivaajan.

Lähde ulos, Saatana. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan kautta, murtukoon perkeleen valta näihin ihmisiin.